

ARSSKRIFT
FOR
ROSKILDENSER-SAMFUNDET

NR. 60 · OKTOBER · 1978

roars kilde

ROARS KILDE

ARSSKRIFT FOR ROSKILDENSER SAMFUNDET

Nr. 60 - OKTOBER - 1978

Generalforsamlingen

Lørdag den 4. november 1978

Kl. 16.30: GENERALFORSAMLING på Hotel Prindsen, Algade.

Dagsorden:

1. Beretning.
2. Regnskab.
3. Lånesager.
4. Fastsættelse af kontingent 1978/79.
5. Valg til bestyrelsen
6. Valg til revisor.
7. Eventuelt.

Kl. 18.00: JUBILAR- og ÅRSFEST på Hotel Prindsen, Algade.

Der serveres kalvesteg m/ gemyse og isanretning dertil $\frac{1}{2}$ fl. rødvin, 2 glas hedvin samt kaffe.

Prisen pr. kuvert og for deltagelse i festen andrager kr. 140,-, der opkræves ved middagen (må ikke sendes pr. post).

Derefter dans, indledt med polonaise.

Kun adgang for medlemmer. Foreslå klassekammeraterne, at de også deltager.

Påklædning: Smoking eller mørkt tøj.

Tilmelding senest 30. oktober til advokaterne Skou og Westergaard, Hersegade 3, Roskilde, tlf. hverdage (ej lørdag) kl. 9-16 på (03) 35 23 00.

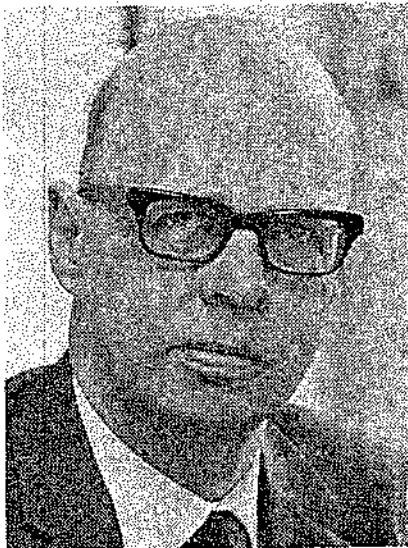
Til ballet, der begynder ca. kl. 21, er der gratis adgang for alle medlemmer.

NB! Medlemmer blandt jubilarerne, der har modtaget særlig indbydelse, bedes af hensyn til bordplanen tilmelde sig på det fremsendte kort.

Betal venligst kontingent for 1978/79 straks på vedlagte indbetalingskort. (Se kontingentbeløbet andetsteds i bladet).

Med venlig hilsen
BESTYRELSEN

Brev fra en forhenværende

Efter redaktionel aflevering af seks årgange af ROARS KILDE – næsten et for hvert år, jeg gik på skolen – har jeg nu trukket mig tilbage, – 50 års jubilæet truer forude, og så må det være tid at give plads for yngre kræfter.

Er der ikke noget om, at man ved runde fødselsdage, jubilæer, – ja, selv ved afgang, bliver spurgt, hvad man eventuelt kunne ønske sig?

Kære læsere! I mine år i Roskildenser-Samfundets bestyrelse er jeg blevet mer og mer betaget af vor studie- og uddannelsesfond. Derfor har jeg et meget stort ønske om, at den må modtage den allerstærkeste støtte fra medlemmerne.

Og herregud, – når det nu ikke er noget for mig selv, jeg beder om –!

Kun få af jer er virkeligt rige; men ingen af os er så fattige, at vi ikke kan ofre i hvert fald en tikroneseddel (eller et par stykker) om året til dette formål.

Glem det nu ikke, når I indsender årets kontingent.

Men skriver I blot på giroblanketten, hvad beløbet skal tjene til, kan I såmænd også godt sende det på et hvilket som helst andet tidspunkt.

Tak for den tid, jeg fik lov at redigere ROARS KILDE.

I må godt vide, at det morede mig!

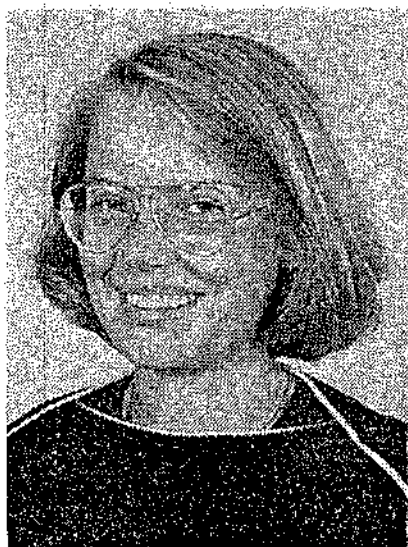
Frederiksberg, den 14. maj 1978.

Ernst Willumsen.

Ankomst

Man kunne nøjes med at hænge det kendte skilt ud: »Ny vært«, og dermed punktum. Men Ernst Willumsen har i sit brev været så uforsigtig at tale om »yngre kræfter«, før han vidste, hvad der forestod. Ikke siden vistnok 1938, da jeg første gang sad i bestyrelsen, har jeg hørt til de yngste i den glørværdige forsamling. Måske kan man opveje sagen ved at blande yngre og ældre, som forsøgt i dette nr., hvordan med bidrag til bladet fra begge hold?? *Kate (Nors) Heilbo.*

Nyt bestyrelsesmedlem

Denne person er betydeligt mere nyslået end ovennævnte to. *Hanne Hansen* blev student i -77 og ved Roskildenser-Samfundets generalforsamling samme år indvalgt i bestyrelsen på rus-mandat. Det gælder for 2 år og sikrer de yngste årganges repræsentation. Hun er nu stud. med. og har forbindelse med skolen ved fortsat at gå til undervisning i fløjtespil derude, desuden har hun allerede været stærkt i funktion ved arrangement af Roskildenser-Samfundets festligheder på skolen, sammen med andre yngre bestyrelsesmedlemmer.

Roars Kilde - udkommet 60 gange

Denne udgivelse af ROARS KILDE er nummer 60.

Bladet udkom første gang i 1922 og blev redigeret, 20 år frem, af Holger Rørdam. Enkelte år havde to udgivelser, derfor allerede nu tallet 60. Efter Rørdam fulgte Hans Rønø 1939-48, Lise Nørgaard 1949-53, Carina Andersen-Rosendal 1954-71 og Ernst Willumsen 1972-77. Fra 1978: Kate Heilbo.

For at markere et forholdsvis rundt tal bringes her en artikel fra det allerførste blad. Richard Poulsen, der i 1922 har været en ældre mand, beskriver sit skoleliv, påbegyndt ved latinskolen i 1852. Da bladet andetsteds bringer nogle indtryk af skolelivet i dag, »mødes« altså skolekammerater med ikke mindre end 126 års afstand.

I 1852 efter sommerferien blev jeg prøvet på Latinskolen og optaget i 3. klasse. Skønt der ikke forlangtes latin, havde fader dog læst med mig – hele Madvigs lille grammatik – og det var et godt, solidt grundlag, jeg der havde fået, som jeg levede på resten af min skoletid.

Flere af de drenge, der blev optaget, var forberedt af deres fædre. Af de 9, der blev studenter fra det hold, var 7 præstesønner fra landet.

Jeg erindrer mig, at jeg den første dag fra prøven fulgtes med en anden dreng. For at sige noget, sagde jeg til ham. »Det er en køn kirke,« hvorpå han svarede: »Ja, men den skulle hvidtes.«

Allerede det første skoleår fik jeg det øgenavn, som jeg beholdt resten af skoletiden. Vi lærte om de puniske krige, og på spørgsmålet om anførerens navn havde en dreng svaret, han hed Magister, en anden foreslog Magister equitum, og tilsidst sagde jeg: Magister equitum hinusius. Fra den tid hed jeg Magister.

Når der kom sne, skulle de nye disciple døbes. De blev begravet i sne, men måtte på et kommandord rejse sig af snedriften og blev modtaget med en regn af snebolde fra alle sider. Dog kunne man også blive døbt under vandposten.

Slagsmål var almindelige og skete gerne under form af en udfordring, og lærerne så til uden at blande sig i dem. Dog husker jeg en dag, da jeg kom ind til tykke Friis' time med buler i panden og blå øjne. Friis råbte: »Hvem har slået dig sådan?« For ikke at sladre svarede jeg: »Jeg løb på et skab.« »Vil du hilse det skab og sige, at næste gang det løber på dig, skal jeg løbe på det.«

Der var godt kammeratskab, og sladder blev straffet med strambuks.

Blandt de lærere, jeg husker bedst, var Steen Friis og Erslev. Friis underviste i historie og skrivning. Når Friis var i dårligt humør, kaldte han mig op til katederet med min skrivebøg. Han var meget vred over nogle sving, jeg satte på mine bogstaver. »Hvad er det for en grisehale?« – Mer grisehale!« Så dyppede han pennen og malede grisehale ud over hele siden, så bekymret på den overmalede skrivebøg og sagde: »Det ser jo rædsomt ud. Mådelig.« – Senere kunne han så kalde mig op igen med de ord: »Jeg har måske været for streng mod Poulsen,« og rette mdl. til tg.

Erslev var en meget dygtig lærer, og hans fag, naturhistorie, interesserede mig i hele skoletiden. Jeg havde fået en kasse insekter af min onkel og samlede ivrig videre. Jeg erindrer, at Erslev, da jeg gik i 4. klasse, anbefalede studenterne før eksamen at lade mig gennemgå de lavere dyr i museet med dem. Blandt dem, jeg har manuduceret, var provst Fick og Fysikus Hansen.

Skoleballet fandt sted på skolen. Borde og bænke fra flere klasser var stablet sammen til et bjerg i en af klasserne, og de yngste af balkavalernerne tilbragte en del af aftenen med at klatre op og ned ad dette bjerg. Der var ingen fællesspisning – i hvert fald ikke for de mindre, men en kagekone solgte hvedebrød og tvebækker.

Der var tit diletantkomedie i byen, og flere af lærerne spillede med. Jeg husker rektor Elberling i et af Overskous stykker som en ypperlig matros.

Jeg kom straks i huset hos Mine Povlsen, der havde et pensionat for skoledisciple. Dengang boede der godt et dusin drenge. De små boede 2-3 på værelse sammen. Scenere kunne de få eneværelse. Jeg fik værelse med Henning Jen-

sen og en søn af godsforvalteren på Ledreborg, kammerråd Christensen. Bagefter boede jeg sammen med Schiødte, der senere blev min svoger. Smådrenge måtte gå i byen for de store, men det tog man som en selvfølge. Mine Povlsen selv var en myndig dame med evner som en mand til at holde styr på drengene. Vi havde det godt og kunne godt lide hende. Hun tog hverken personlige eller pekuniære hensyn, og var aldrig bange for at skrive til forældrene, at de kunne tage deres søn, hvis hun var utilfreds med ham. Ved en bestemt lejlighed var jeg blandt andet nær kommet til at flytte. Jomfru Povlsen havde lejet et hus, hvor der var bageri i kælderen, og der havde jeg, som allerede dengang samlede på inspekter, fundet en fårekylning, som skulle dræbes. Nu var hun overtroisk og bildte sig ind, at der kom lig i huset, hvis en fårekylning blev slået ihjel. Derfor ville hun tage den fra mig, og da jeg holdt fast, mens hun prøvede at vriste min hånd op, blev fårekylningen klemt ihjel. Jeg var vred og råbte: »Ja, jomfru Povlsen, hvis der nu kommer lig i huset, er det Deres skyld!« Schiødte havde længe ønsket at få et skab i vores stue, men der var ikke plads. Nu sagde hun hen til ham: »Nu kan du skrive til din fader, at nu bliver der plads til et skab.«

Nogle dage efter fik hun rosen, og det var den almindelige mening, at hun fik det, når hun blev meget vred. En noget ældre dreng gav sig til at tale med mig om det; – jeg husker blandt andet, han sagde: »Vi har det jo godt her, så jeg synes, du skulle gå ind og gøre tante Mine en undskyldning.« Jeg gik derind, og hun modtog mig med: »Ja, her ligger jeg« i en tone, der tydelig sagde, at det var min skyld. Jeg gjorde

hende da, så godt jeg kunne, en undskyldning, sagde, at jeg forstod, at jeg havde været noget stram – og kom ikke til at flytte.

Skønt jeg også gerne senere havde nogle sammenstød med Mine Povlsen, blev vi ved at sætte pris på hinanden, og til hendes 80-årige fødselsdag var jeg indbudt med min forlovede til et selskab, hvor vi havde det grumme gemytligt.

Latinskolen lå i stadig krig med de andre skoler, Borgerskolen, Friskolen og Bjergheskolen. De andre kaldte os for »Skoftegnavere«. Til gengæld måtte de høre »Borgertrolde« og »Bjergertrolde«. Disse titler fremkaldte gerne slagsmål. En yndet kampplads var Sneversti. Jeg har fået den tiltale: »Ja, kom du ind i Sneversti, så kan du tro, jeg skal mule dig, din hugorm!« Enkelte gange blev der helt skoleslagsmål. Sådan i det første eller andet af mine skoleår. Skolerne havde udfordret hinanden til en holmgang om aftenen, når toget var gået, på Hestetorvet. Latinskolens disciple havde forsynet sig med spanskrør. Øverste klasse var for fornem til at deltage, men havde nok lyst at være til stede. Mine Povlsen tog spanskrørene fra sine drenge, men vi gik ind på Gråbrødre kirkegård og skar os stokke dér. Friskolen og Borgerskolen havde fået forstærkning af byens læredrenge. Hærene mødtes i god tid og skældte hinanden ud, mens de ventede på signalet: Togets afgang.

Der blev imidlertid ikke noget af kampen, Politiet havde fået det at vide og mødte mandstærke for at kommandere begge hæere bort. De gik i samlet flok ned ad hovedgaden, hver skole for sig. Men selv om et stort samlet slag således blev forhindret, var der stadig efterdønninger i hele min skoletid. *Richard Povlsen.*

Roskildenser-samfundets bestyrelse

Direktør, civilingeniør *Peter Hartmann*,
formand.

Advokat *Mogens Røest-Hansen*, næstformand
(studie- og uddannelsesfonden).

Lægeseekretær; fru *Inge Winther*, sekretær og
kasserer.

Lektor, fru *Ellen Thorsen* (studie- og
uddannelsesfonden).

Fru *Lise Whitta Jørgensen*.

Bogtrykker *Flemming Vessel*.

Cand. jur. *Henrik Piil Gøttrup*.

Stud. med. *Birgitte Nybo Jensen*.

Stud. psych. *Ellen Gjedde*.

Journalist *Kate Heilbo* (redaktør).

Advokat *Jens Jørgen Skou*.

Stud. med. *Hanne Hansen*.

Øjebliksbilleder

En skoledag, 42 år efter. Eller: hvordan er der, derude på landet?

Man skal ikke græde over spildt mælk – måske heller ikke over spildt skolebygning. »Den gamle skole«, midt i byen, ved siden af den katedral, der gjorde den til katedralskole – forladt! At flytte Domkirken kunne ikke have haft større virkning på gamle elever. Men, lad os tage os sammen og notere, at i hvert fald Domkirken ligger på samme sted, som Harald Blåtand bestemte sig for omkring år 980, og derefter med styrke se kendsgerningerne i øjnene: *moderne tider*. Især må det gøres, hvis man selv forlanger moderne tider omkring sig og endda mener, at undervisningens rammer skal være tidssvarende, forstået sådan, at de ikke blot skal svare til tiden, men *svare* tiden direkte, ved at hamle op med den på dens egne betingelser: raffineret teknik, adgang til oplæring i denne teknik, plads til »overbefolkning«, lys og luft.

Der er flere kendsgerninger at se i øjnene. Allerede næste år fylder den nye skole 10 år, dvs. at snart vil 10 årgange kalde det nye sted for »den gamle skole«. Med bare 150 dimittender pr. år – i sommer var der 198 – er man oppe på 1500, eller mere end det samlede Roskildenser-samfunds medlemstal.

I tidligere numre af Roars Kilde kan man dels finde lærernes udredning af nye og fornyede fags indhold, dels skildringer af husets funktionsdygtighed. Derfor skulle man trygt kunne vælge en anden adgang: hvordan er dagliglivet derude, hvordan ville det være at gå i skole for en dag, årgang -36 hos årgang -79?

Indrøm, at der er smukt herude blandt de åbne marker. Se godt på skoleseglet i guld ved siden af indgangen: Artibus Ingenuis, Domkirken åbner man nemlig ikke fra denne side. Indenfor, blandt Roskilde-billeder, sikrer rektortavlen forbindelsen bagud, øverst Johannes Blach, 1542-55.

Få skridt fra Johannes Blach det pædagogiske værksted med alt i maskiner, altid klar til f.eks. nye tekster i undervisningen (man tænker på den enlige, overmalede bog fra dengang) – og klasseværelser, som alle er speciallokaler: Havde man før hørt tale om et fransk-lokale, ville man have defineret det som et rum med fire vægge, inden for hvilke der taltes fransk, nu

kan man godt se, at det er vigtigt at have *de-poter* ved hånden, »alt til faget henhørende« bogstaveligt talt. Til gengæld ingen egen klasse. Omkring 650 elever i rotation ca. 6 gange om dagen, det er selveste folkevandringerne, som i alle moderne skoler. Kastrup lufthavn bringer sig i erindring i den store firkant af en gang omkring atriumgården, det gælder om at reagere på 1. udkald, for timen har kun 45 minutter – tab ikke de første fire på vandringerne og de næste to på almindelig udpakning – så er kun 39 tilbage, og stoffet er lige stort. De yngre lærere er knap til at skelne fra elever, ude i folkevandringen, – men tag ikke fejl: når de sætter af fra undervisningsrampen, er de anførere – det skulle være svært at falde i den til alle tider kendte slummer her, men man ved jo aldrig. Tillad gæsten at sige, at de få lærere, man kunne »nå« på en enkelt skoledag, yngre som ældre, simpelthen bød på oplevelse og højt tempo.

Pædagogiske besværligheder? Man prøver at lytte sig til noget her og der uden for timerne. Ældre lærer: man savner sommetider den gamle mellemskole til at danne kærne i en ny gymnasieklasse. Eleverne kommer mange steder fra, med forskellig baggrund, de skal passes sammen – det er hårdt, når man skal lære en del af klassen dansk grammatik forfra, før man begynder på andre sprogs grammatik, de hurtigste tager den til sig, men andre har det strengt... Spørgsmål til en dansklærer, medbragt fra dagens avisdebatter: *kan de stave?* I det store og hele ja. – *Man retter skriftligt sprog, sker det også, at man retter talesprog?* Svar: Ikke meget, men det sker. Vi er tilbageholdende, ingen skal udleveres.

MATEMATIK VED DAGGRY

Det ligger desværre sådan, at det er 42 år siden, man har læst lektier. Især matematik, fysik og anden beregning. Hvordan var det nu, forfra? Hvis 10 mand graver en grøft på 10 timer osv., osv. . . . Denne grøft, hvori vinteren så ofte randt, kunne nok med lidt umage opfattes som princip, men den gravede sig næsten bogstaveligt ned gennem ens matematiske liv (før i tiden levede også sproglige et sådant).

3 g, z og u. – I baggrunden lektor Ellen Thorsen.

Når man nu sidder i en klasse og hører, at 10 menneskers anbringelse på 10 stole kan udregnes i 3. mill. 628.000 kombinationsmuligheder, er der ligesom tegn på, at man igen er løbet ind i nogle principper. De er svar på den nye tid, der har brug for statistikere og sandsynlighedsberegnerne.

Kort sagt, 3z og u (3. G, matematikere) har en morgenfrisk time kl. 8 med *Ellen Thorsen* og giver et matematisk show til bedste for den værgeløse tilhører. Særlig iscenesættelse behøves ikke, man gennemgår blot de seneste opgaver og gyseren er hjemme. Værsgodt, alle gamle matematikere, dvs. alle før den »nye matematik«:

Der er givet cifrene 1, 2, 3, 4, 5.

Find antallet af permutationer, der kan dannes af disse cifre, når

- 1) 1-tallet hverken står på første eller sidste plads;
- 2) 1-tallet skal være placeret umiddelbart til venstre for 2-tallet;
- 3) 1-tallet skal stå på en eller anden plads til venstre for 2-tallet;
- 4) de to lige cifre skal stå ved siden af hinanden;
- 5) hvert af de to lige cifre skal stå mellem to ulige cifre.

Løsning: se under »Kildekalk«, bag i bladet.

Men, som Ellen Thorsen siger til klassen: – ikke kun facitliste, tak. Også forklaringer!

Det samme gælder denne opgave, hentet fra klassens repertoire:

Når en tennisspiller server, det vil sige sætter en bold i spil, har denne spiller to bolde, én til førsteserven og én til andenserven. Andenserven kommer kun i brug, hvis førsteserven er fejl. Når begge server er fejl, kaldes det en *dobbeltfejl* i servesituationen.

Om en spiller *A* antager man, at 50 % af førsteserverne er fejl, medens kun 10 % af andenserverne er fejl.

- 1) Bestem sandsynligheden for, at spilleren *A* i en servesituation vil lave dobbeltfejl.
- 2) Bestem sandsynligheden for, at spilleren *A* vil lave mindst 5 dobbeltfejl i 50 servesituationer.
- 3) Bestem sandsynligheden for, at spilleren *A* vil lave netop én dobbeltfejl i 50 servesituationer.

En time er stadigvæk kun 45 minutter. Er der tid til at snakke sammen? Man kunne li' at høre om dagens vilkår. Er der stadig, nu som før, mange tilrejsende? Fordelingen går på Roskilde, nærmeste omegns byer samt Køge og Ringsted. Hvordan var udrustningen, da klassen samledes fra nær og fjern, fra andre skoler (dagens avisdebat spørger til stavning og regning) – *hvordan var overgangen?*

Forskellige stemmer:

– Jeg havde fået at vide, at der blev krævet mindst fire gange så meget som jeg havde været ude for før, men jeg syntes ikke, arbejds-mængden blev større, jeg gik heller ikke ned i karakterer . . .

– Jeg gik faktisk op!

– Det var dejligt at komme i en klasse, hvor alle var interesseret . . .

Gæsten: – *Hvordan har den kære medbestem-melse det?*

– Vi har elevmøderne, elevrådet og samarbejds-udvalget. Men jeg synes ikke rigtig, der er nogen der har lyst til at arbejde med de ting. Elevrådet er nærmest kaos . . .

Flere stemmer modererer denne udtalelse. Alle ser han på det tilstedeværende elevrådsmed-lem. Han siger:

– Før elevrådsmødet skal der holdes elevmøde, og derfra skal jeg medbringe klassens mening. Den får jeg bare aldrig at vide!

– Hold op!

– Han er følsom!

– *Jamen, så beskriv et elevmøde!*

(Latter)

– Noe'en diskuterer (noget helt andet), no'en læser lektier, no'en strikker – nå ja, man kan selvfølgelig godt både høre og tale, når man strikker – cirka halvdelen af klassen bliver ude i kantinen, resten ta'r mad med ind og går hurtig-tigt ud og henter mere. Så kommer rektor og gennem folk ind igen!

– *Der skulle vel ikke være noget, der går godt?*

– Jo. Fællesmøderne er vi glade for. Det er ar-rangementerne for hele skolen. I år mødet med *Hans Scherfig* især. Rumænske folkedansere, det var også godt.

(gæsten til sig selv, i parentes: tænk at Scherfig nu optager 3. generation!)

– Og samarbejdsudvalget, det er et af de bedst arbejdende udvalg, måske snart det vigtigste. Det består af 3 lærere, 3 elever og elevrådets formand.

– Jamen, når man endelig er blevet enig om noget på elevrådsmødet, så skal det nok blive stoppet hos lærerne . . .

– Nåhh, vi blev da enige om at gennemføre om-møbleringen ude i forhallen.

– Det er tyve år siden, mindst!

– Og salg af garderobegård fik vi selv stand-set.

– *Sælger I inventaret??*

– Det var nu mere *områder* mellem inventaret,

– de små hyggerum, som garderobeskabene dan-ner, de var efterspurgt – og blev besat klasse-vis, de kunne kun overdrages ved køb . . .

– *Hvilken valuta?*

– Så og så mange kasser øl, den højstbydende overtog territoriet. Men det standsede vi altså.

– *Hvordan »har« I det på skolen, i almindelig-hed?*

– (mange): ganske udmærket, selvfølgelig . . .

– Det synes jeg ikke, der er alt for megen un-dervisning, der bestemmes af andre.

– Jamen, vi har jo en bestemt eksamen, vi skal gå henimod, og et bestemt pensum.

– Så burde pensum skæres ned! *Eller* tage an-dre ting med ind. Jeg ville gerne gå i retning af økonomi.

– Man kan jo ikke gøre meget ved pensum, der-imod ved valget af bøger til visse fag.

– Der har vi haft mere chance for indflydelse og forslag.

– Vi har da også adgang til et valg inden for de specialer, vi skal tage op før eksamen. Lige i disse dage skal vi vælge mellem:

Kærnefysik – Elektronik – Geometrisk optik – Astronomi – Astrofysik – Alternative energikil-der – Relativitetsteorien.

– Men ved du hvad, der er forskel på lærere. Der er også forskel på elever. Kan man ikke sammen, får man ikke noget som helst ud af det. Sådan har det vel altid været?

Gæsten: – *Ja.*

CREME FRAICHE TIL ALLE

Hos *Claus Jensen* har 2. G sproglig (2. a) haft adgang til at vælge en nutidig forfatter, man har nogle timer til rådighed før et større pen-sum-afsnit begynder. Eleverne er blevet enige om *Suzanne Brøgger*.

I hånden har vi fotokopierede klip fra forfat-terens tre bøger, »Kærlighedens veje og vild-veje«, »Fri os fra kærligheden« og »Crème fraiche«, en anmeldelse af såvel bøger som for-fatter, en polemisk artikel af Suzanne Brøgger i »Alt for damerne«: Der var engang en kvin-debevægelse, og to interviews i BT med unge HF-dimittender, der har skrevet eksamensstile om hende. Her i klassen griber man hårdt om nældeerne i en hurtig spørgsmål-og-svar sam-tale ved at gennemgå Brøggers kritiske opde-ling af den vestlige verdens holdninger. Hun ser to kategorier: PIS og MIS. Den første står for patristisk sexuel idealdannelse, den anden for matristisk erotisk idealdannelse og sætter

derved disse modsætninger overfor hinanden:

lukkede forhold	åbne forhold
udelukker andre	inkluderer andre
genital	erotisk
statisk	synergisk
truet af forandring	styrket ved forandring
fastlåste roller	flexible roller
kalkulerende	spontan
kvinden komplementær til manden	kvinder og mænd selvstændige
det personlige underordnes tosombheden	det personlige udvikles i det kollektive
selvtilstrækkeligt energisystem	expanderende energisystem

Det kan ikke undre, at man begynder med at oversætte ord. Elev: – Det kan godt være, jeg er dum, men jeg ved altså ikke, hvad synergisk og flere andre af de ord betyder... Læreren anbefaler på det varmeste en fremmedordbog, og afviser forslaget om dumhed, »– hvis 2 a ikke er i stand til at forstå Suzanne Brøgger, siger det ikke noget om 2. a, men om Brøgger. Men I får i hvert fald udvidet jeres ordforråd!« Man slår fast, at de to opstillinger viser en faderholdning og en moderholdning; angående synergisk anbefales at gå ud fra det modstående ord: statisk, og vi får da: udvidende i modsætning til stillestående. Genital angår selve kønsakten, erotisk udvider begrebet med kærlighed. Og således videre, man når derfra om ad Brøggers politiske kritik: kapitalismen hviler på den patriarkalske kernefamilie. Efter endnu flere nedslag i teksten, kommenteret af vågne bemærkninger fra klassen, kommer adgangen til at fremføre egne opfattelser (først udredning, så egen indstilling):

– Det er jo fuldstændig latterligt, – det er utopisk.

– Jeg synes ikke, hun tar menneskelige følelser i betragtning.

– Det giver ikke megen tryghed, dette her.

Øvrige kommentarer henvises til diskussionen efter foredragene.

Læreren, efter timen: – Jeg kan ikke sige, jeg var udelt begejstret over valget af Suzanne Brøgger, fordi det, jeg gerne vil med undervisningen, er at vise en udvikling i et forfatterskab, og Brøgger er jo ret ensporet. Mit problem har også været, at en række afsnit i disse bøger er vældigt seksuelle, nogle elever kan godt blive besvaret af dem, men jeg har heller ikke ønsket at udelade, det ville ikke give et

billede af forfatterens kredsen om et bestemt område. Eleverne har vist sig meget kritiske overfor denne forfatter, i det store og hele synes de, hun er lidt høven i sine synspunkter og også i sin udtryksmåde. Nu holder tre elever et foredrag (med diskussion) over Brøggers tre bøger, resten skriver stil, og når vi har optaget og gennemgået en enkelt af Spies og Brøggers radioudsendelser, går vi over til noget helt andet. Det gælder forfattere fra 1800-tallet og vi begynder med Oehlenschläger...

20'ERNE – DET MÅ VÆRE HÆRVÆRK

Noget nyt: denne time består mest af stilhed. Man er faldet ind i et gruppearbejde under faget dansk, henlagt til biblioteket. Klassen, en 3. G matematisk (3.x) behandler et selvvalgt emne, som de sammen med Inge Lumholt har skaffet plads til i denne periodes stramme hovedprogram: forståelse af tiden fra 1. verdenskrig til i dag. Næst til 20'ernes litteratur har elevernes opgave været at vælge en karakteristisk bog til gennemgang. Det blev Tom Kristensens »Hærværk«. De har også bestemt det videre forløb for opgavens løsning, så vidt ønskerne har kunnet indpasses: 5 grupper med hver sit emne og senere 1 fælles diskussionsmøde af hele bogen og dens placering. Grupperne samler opklarende spørgsmål til dette møde. Derfor høres i dag mest summelyde fra 5 hjørner af biblioteket, man noterer, slår bøger op, diskuterer. Inge Lumholt går til og fra som en slags *tutor*, tilkaldt med mere eller mindre diskrete vink. Klassens arbejdsplan ser sådan ud:

Gruppe 1: Opstil et tidsforløb for Jastraus udvikling. Hvilke begivenheder betyder afgørende vendepunkter?

Gruppe 2: Olé Jastraus forhold til omgivelserne (miljø og mennesker). Hvorfor vil han gå i hundene?

Gruppe 3: Komposition, sprog og stil.

Gruppe 4: Beskriv personerne nøje og overvej forholdet mellem Jastrau og de beskrevne. (9 af personerne opført).

Gruppe 5: Beskriv »Avisen« og belys Jastraus forhold til den. Beskriv værtshusmiljøet.

Fællesmøde: Idé.

Elever lang vej tilbage i skolens årgange vil nok genkende et sådant program. Forskellen er, at eleverne selv har stillet fremgangsmåden op, og at de får talt med *hinanden*, først med tre-fire, senere med alle.

MEDIER, DAGENS DEBAT, STATISTIK

En anden slags dansk i 2 u, hos *Karen Thygesen*, emnet er: medier. 4 grupper har anbragt sig i forskellige lokaler.

I gruppe 1 er TV-apparatet i fuld gang med »Strandvaskeren« pr. kasette-optagelse (man får også øvelse i at håndtere maskineriet, »fryse« billeder til nærmere studium etc.), desværre for holdet er dette den eneste krimi-serie i dansk TV i øjeblikket – men som yderligere stof til en diskussion om »bevidsthedsindustri« i det hele taget har man i duplikeret udgave en kronik: »McCloud som ideologisk og industrielt produkt« (v/ Peter Larsen).

Gruppe 2 nyder godt af klassens tilhørsforhold til den matematisk-statistiske verden, den har udarbejdet et spørgeskema til resten af klassen om kammeraternes TV-vaner, har fået det besvaret og bearbejder nu materialet statistisk. *Karen Thygesen*: derudaf ser holdet for det første, hvor svært det er at formulere et spørgeskema præcist nok til at give stof til en vurdering, for det andet har de lejlighed til at sammenligne resultatet i klassen med officielle undersøgelser af TV-vaner.

Gruppe 3 har en konkret opgave på en anden led: Jørn Hjortings telefonprogram i radioen. *Karen Thygesen*: – hvad jeg gerne vil have diskuteret på dette hold er programmets værdi som massfunktion og nogle svar på spørgsmålet: *hvorfor* har det så stor en udbredelse? Derimod vil jeg helst undgå den bedrøvelige holdning, »dumme husmødre« og den slags... Tekster: kronik i Politiken af Jørgen Knudsen, »Hjortings recept«.

Gruppe 4 tager sig af lytter- og fjernseerorganisationers funktion og sammensætning. Den har blandt andet siddet ved telefonen i skolens kontor og samlet oplysninger hos organisationerne selv.

Man aner, hvorledes grupperesultaterne kan komme i brug i sammenhæng.

– Er der udelukkende frit arbejde på programmet i denne klasse?

Karen Thygesen: Nej, vi startede året med rekapitulering af sidste års tekstlæsningsmetode. Derefter gruppearbejde, som eleverne selv er ansvarlige for. Vi tilstræber en sådan vekselvirkning mellem lærerstyret arbejde og frit arbejde.

HISTORIE ER HELDIGVIS MANGE TING

Danmarkshistorie i 1 q (HF-klasse). *Ida Munk* holder opsamling af gruppearbejde-resultater,

gruppevis har man samlet viden til fælles samtale. Første spørgsmål: hvilken betydning havde epidemierne i 1773?

– En af følgerne var, at der blev mangel på arbejdskraft. Alle over 7 år måtte arbejde.

Læreren: – *Børnearbejdere altså, strengt taget er det ikke noget nyt på den tid, men hvad medfører det?*

– Det må da være begrænset, hvad sådan nogle størrelser kan klare...

– Derfor kunne de voksne daglejere i det største erhverv, landbruget, kræve højere løn.

– *Ja, man får styrket de dårligst stillede kår. Anden betydning?*

– Ingen befolkningstilvækst.

– *Man havde haft epidemier tidligere?*

– Ja, pest, i 13-1400 tallet.

Boccaccio optræder pludselig i samtalen med »Decameron«, som litteraturens måling af pesttidens livsstemning: grib timen, i morgen kan du være raint.

Hvordan har man op til vore dage bekæmpet pest, tyfus, kopper, TB og kønssygdomme, som var den tids store sygdomme? Nutiden dukker hele vejen op i billedet af fortiden. Om tyfus: den dårlige hygiejne, der af eleverne fremhæver som sygdomskilde, bringes ind til forståelse af nutidens epidemier, f. eks. i det fjerne Østen i forbindelse med katastrofer. – Tyfusdiarréer giver udtørring, den nødvendige vædske er inficeret, derfor ny smitte, man dør af udtørringen snarere end af sygdommen. Hvorfor døde så mange flere end »nødvendigt«, dengang i Danmark. Svar: på grund af den ensidige kost, – brød, grød, kun lidt grønt, fuldmælk (= næste kvalitet *efter* skummetmælk). Især børn havde ingen modstandskraft. »Der var ingen appelsiner, bananer eller æbler fra Australien«...

Vi noterer husmandssønnernes mindre legemlige vækst i forhold til gårdmandssønner (statistisk underbygget) – man er langt inde på husmænds og bønders levevilkår, som har været en af gruppernes opgave.

– *Hvad kunne en jordløs husmand stille op i 1800-tallet?*

– *Tage til Amerika. Hver 12. dansker udvandrede...*

Mere om arbejdsvilkår, om husmandsforeningernes opståen (bliver behandlet senere), om datidens fremmedarbejdere: polakker og svenskere. – Og til næste gang? En elev har fundet den kulturhistoriske bog »Landbokvinden« og

foreslår den indlemmet i materialet. Derfor nogle sideres tekstuddrag parat til alle.

Også 3 u bevæger sig i Danmarkshistorien, sammen med *Reimer Nielsen*. Men vi er lidt nærmere på nutiden: Danmark i 30'erne, i mellemkrigstiden. Aktuelt stof, synes tilhøreren, *arbejdsløsheden*, omend dagens situation har andre forhold at hænge sammen med. Man placerer straks 30'ernes Danmark i forhold til verden udenom, de internationale politiske forhold, opstigende nazisme m.m. Indadtil samler såvel Danmark i 30'erne som denne time sig om regeringens foranstaltninger til krisens overvindelse, devaluering, produktionsbegrænsning, henstandslov, valutacentral. Hvad kan man gøre, når arbejdsløshed indtræder? Svar: Øge købekraften. Det var hvad krise-aktionerne bl.a. søgte at gøre.

Eleverne kan tilsyneladende med lethed bevæge sig i betegnelsernes indhold, hele tiden efterprøvet af læreren: hvilken virkning i almindelighed og i dette tilfælde? Kriseforliget – *hvorfor var det nødvendigt for Socialdemokratiet at samarbejde med et borgerligt parti?* (Nu hører man igen 1978 i dette, men det gælder altså 30-erne). Elev forklarer: – på grund af Landstin-

gets eksistens og dets borgerlige sammensætning. Danmark havde tokammersystem. Hvor længe? Indtil 1953.

Er her ingen »historiebog« på bordet?

Jo, i øjeblikket Tage Kaarsted og Ole Samuelssens »Kilder til Danmarks politiske historie 1920–39« – en samling dokumenter til opslag, herunder avisartikler, som gør tingene menneskeligt nærværende, f. eks. en sønderjysk avisreportage om en gård på tvangsauktion, et tidens tegn.

Man når dannelsen af LS i 1930 og runder ellers af med spørgsmålet om, hvem der forresten prægede økonomisk tankegang i denne periode. Klassens afdeling for morsomheder: *Marx!* Andre finder frem til den økonom, der tværtimod holdt på muligheden for statsindgreb inden for kapitalismen: *Keynes*.

De 42 år yngre skoleelever vil måske, måske ikke, råbe *skruebrækker*, hvis de hører, at man kunne få lyst til at gå i Roskilde Katedralskole igen, efter sådan en dag som i dag. Det sjove er, at i det voksenundervisningsår 1978 kunne man melde sig, – ikke bare for at lære noget om igen, men for at begynde på noget nyt. Skal vi sige HF i russisk? *Kate H.*

Lektor Lund

19. november 1977 døde lektor C. J. Lund, 80 år gammel. Da han i 1967 forlod Roskilde Katedralskole, havde han undervist dér i 45 år. Tre af hans gamle elever fik ved meddelelsen om hans død den tanke at lade budstikken gå – og hver skrive nogle linier om denne lærers betydning for dem.

Først *Helge Andersen* (st. 33):

Det vil være forkert at sige, at det var en overraskelse at modtage meddelelsen om lektor Lunds død. Han havde nået støvets alder.

Vi er tre gamle elever, som har slået os sammen for i fællesskab at give udtryk for hvad han betød for os i årene op til 1933. Det er længe siden. Det var for Lund et tidehverv, det var for os den sidste skolemæssige uddannelse.

Han var klasselærer. Vi havde ham i fysik og kemi, de fleste af os også i matematik. Men det spændende ved Lund var, at han ikke alene kunne fortælle om sine fag, han forbandt dem med dagliglivets problemer. Hans bror blev højskoleforstander – det burde Lund også være blevet.

Han fortalte levende om Archimedes, om Leibnitz, om Bohr og hans verdensanskuelse osv. Hans yndlingsmotiv var »den dag, hvor man ikke længere kan undre sig, er man død. Det at undres betyder at tænke og efterprøve tankerne«.

For mit personlige vedkommende var han inspiration til Åkjær, Pontoppidan – specielt Lykkeper – men også til den rent faglige litteratur. Det var en lærer, som havde tid til fagenes udenomsværker. Han var heller ikke bange for at hjælpe en lille fast kerne af interesserede med gode råd om konstruktion af knaldkøber, med de store formaninger. Han har endog fået mig til at prøve at fremstille mit eget foto-

grafiske papir. Resultatet var ikke kønt, men det virkede. Han fik os til observatoriet for at levendegøre astronomien. Et er at man kan blive nostalgisk efter 40 års forløb, men jeg sendte Lund mange venlige tanker i de første år af min egen studietid som statistiker. Han havde lært os at bruge en regnestok. Det var et vældigt plus for mig i forhold til mine studenterkammerater. Et sidste – og meget sagligt punkt – Lund lærte os én ting, som i dag er en selvfølge, men ikke er det for gymnasiaster før 1933. Det var fejlberægningens teori. Hans spørgsmål: *Du har nået et resultat – hvor sikker er du på dette resultat?*

Jeg overlader ordet til den næste.

Eigil Ettrup-Petersen (st. -33):

Lunds indflydelse blev afgørende for min videre tilværelse. Hans evne til at fængsle os med kemiens problemer og disses praktiske betydning, førte til, at jeg – som han – blev kemiingeniør, og jeg har aldrig fortrudt dette valg.

Lund havde en egen måde at tage os på, både når vi lyttede til hans forklaringer, og når han med bebrejdende mine indskærpede os, at vandhanernes rette brug ikke bestod i at rette den kraftigst mulige stråle mod sidemanden eller naboen ved bordet.

Han var klar over, at unge mennesker elsker at udføre eksperimenter og jo højere brag jo bedre. Det var typisk for Lund, at han ikke prøvede at hindre os heri, men at han i stedet lagde vægt på at indskærpe os de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger, hvilket senere kom mig til nytte ved mange lejligheder.

I dag, hvor jeg kan se afslutningen på min aktive løbebane, kan jeg sige, at »langt har jeg rejst og vidt har jeg faret« med kemien som baggrund, og min tanke er ofte gået tilbage til den mand, der inspirerede mig hertil – Lund.

Jeg giver budstikken videre til den tredje af de gamle klassekammerater.

Richard Klarshov (st. 33) slutter kæden:

Lund har haft en afgørende betydning i flere faser af min tilværelse. Første gang var ved optagelsesprøven til Katedralskolen, hvor han eksaminerede mig særdeles grundigt. Jeg bestod dog.

Den næste – lange – fase var min skoletid i mellemskolen og senere gymnasiet. Vi havde Lund først i regning i 1. mellem, senere i kemi og fysik. I disse fag lærte Lund os mere end nogen anden, at den pinligste nøjagtighed var nødvendig, såfremt man skulle tilfredsstille ham. Det skete mange gange, når man gik op til Lund med et resultat af et kemisk eller fysisk forsøg, at han rystede på hovedet og sagde »om igen« – man måtte gå på plads og gøre arbejdet mere korrekt og nøjagtigt. På den måde fik Lund lært os, at kun det sublime havde betydning inden for naturfagene, og dette har haft betydning i min senere tilværelse – først i mine studieår som mediciner, senere som læge. Jeg har tit tænkt på, hvor meget Lund havde ret i, at kun den pinligst korrekte udførelse af tingene havde værdi.

Den tredje fase, hvori jeg havde nær kontakt med Lund, var et patient-læge forhold gennem de senere år. Også i disse år viste Lund sig som den store og indsigtserige mand, han var. Det sidste leveår var svært for ham at komme igennem. Han led af en meget ondartet og smertefuld sygdom, men aldrig beklagede han sig. Han døde stille og roligt i sit hjem i Provstestræde, passet af sin kone, lektor Estrid Lund.

Jeg kan ikke lade være med til slut at skrive, at aldrig var jeg i tvivl om, hvem der var læreren og hvem der var eleven – selv til det sidste.

Generalforsamlingen den 5.11. 1977

I overværelse af en snes medlemmer afholdtes Roskildenser-Samfundets generalforsamling lørdag den 5. november 1977 på Hotel Prindsen.

Til dirigent valgtes rektor Henrik Lange.

Da formanden, direktør Peter Hartmann, havde måttet begive sig ud på en jordomspændende rejse, blev det næstformanden, advokat Mogens Røest-Hansen, der i hans sted skulle aflægge beretning for året 1976-77.

På sædvanlig måde indledtes beretningen ved at nævne og mindes de medlemmer, der inden for det sidste år var afgået ved døden.

Det var

- Børge Pontoppidan (r. 1906)
- Entreprenør Poul Brøker (r. 1907)
- Statsaut. revisor Ingvar Heje (s. 1913)
- Læge Max Søgaard Andersen (s. 1914)
- Bogh. Margrethe Andersen (r. 1927)
- Borghild Vigild (r. 1927)
- Overlæge Herbert Hansen (s. 1939)
- Arkitekt Hans Christiansen (s. 1943)
- Bagermester Thorhild Kornrup-Nielsen (r. 1944)
- Advokatfuldmægtig Uffe Marius Petersen (s. 1965)

I beretningen nævntes de afholdte bestyrelses- og udvalgsmøder, – at der igen ved den sidst afholdte års- og jubilæumsfest var mødt ca. 160 deltagere op, – at festen for de seneste 5 år- gange havde haft stor tilslutning, – og at dimittendfesten havde samlet det hidtil største antal deltagere, nemlig 420. Ikke blot tilslutningen, men også festens forløb kunne man notere sig med tilfredshed.

Dette gav næstformanden anledning til at rette en særlig tak til festudvalget og dets formand, Erik Carstensen, der nu efter så mange års indsats på dette område har ønsket at trække sig tilbage.

En lignende tak blev rettet til redaktøren af ROARS KILDE gennem de seneste 6 numre, Ernst Willumsen, der også har ønsket at trække sig tilbage.

En varm tak blev rettet også til vor sekretær, Inge Winther, der hvert år gør det umulige muligt ved at opspore jubilærer, – og til dem, der varetager uddannelsesfondens arbejde, nemlig næstformanden og Ellen Thorsen.

En helt særlig indsats gøres i disse år fra de

nyeste bestyrelsesmedlemmers side – ikke mindst ved arrangementet af 5-års festen.

Til slut blev det nævnt, at Roskilde Katedralskole efter Dæssings afgang har fået en ny pedel, Jan Eriksen, med hvem man har indledt et særdeles godt og hyggeligt samarbejde.

At skolens rektor fik en tak for samarbejdet på falderebet, tilføjes kun for god ordens skyld.

Næstformandens beretning gav ingen anledning til indlæg fra forsamlingen, og det samme gjaldt aflæggelsen af regnskabet ved Inge Winther. Man kunne glæde sig over en regnskabsmæssig fremgang, trods det lave kontingent.

Efter den normale redegørelse for Studie- og Uddannelsesfondens virksomhed blev det fra Ernst Willumsen stærkt betonet, hvad det ville betyde, dersom stadigt flere medlemmer fulgte parolen i ROARS KILDE om at supplere deres kontingentindbetaling med et beløb til fonden. Apellen sidste år havde allerede skabt en betragtelig forøgelse af midlerne, og det syntes som om den tilsvarende opfordring i år havde fortsat påvirkningen i gunstig retning.

Trods inflation og prisudviklingen på faktisk alle områder besluttede man at fastholde kontingentets størrelse – i hvert fald endnu et år.

Som nævnt ønskede såvel Erik Carstensen som Ernst Willumsen nu at udtræde af bestyrelsen; yderligere var Anders Kildemoes efter de gældende regler på valg og ville gerne have i det mindste en pause.

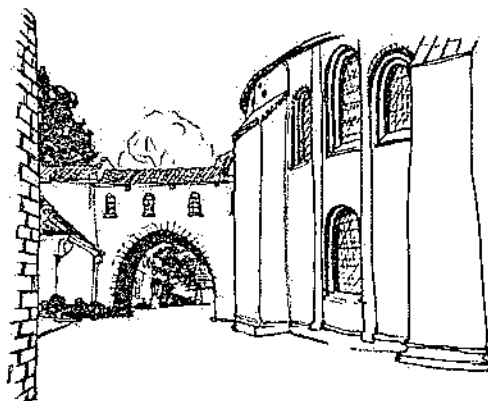
Nyvalgt blev da

Redaktør *Kate Heilbo, f. Nors* (s. 1936)

Advokat *Jens Jørgen Skou* (s. 1956)

Birgitte Nybo Jensen (s. 1975) – tidligere på rusmandat

Stud. med. *Hanne Hansen* (s. 1977)

Genvalgt blev bestyrelsesmedlemmerne *Mogens Røest-Hansen*, *Flemming Vessel* og *Henrik Galtrup*, samt de to revisorer *H. C. Beck* og *Esben Johansen*.

Man kunne derpå gå over til »Eventuelt«, der i år syntes at have fået svindsot. Det væsentlige der kunne fremdrages, var en kritik af menuen til års- og jubilæarfesten, der nu havde været den samme flere år i træk; ligeledes pegedes på serveringens utilstrækkelige antal af tjenere på Hotel Prindsen. Med passende blanding af

skæmt og alvor førtes denne diskussion til den bitre ende. Man var i hvert fald klar over, at de jubilæarer, som kun mødte op hvert 10. eller med 15 års mellemrum næppe ville bemærke menuens enslydende forin.

Da denne diskussion var vel afviklet kunne dirigenten levere generalforsamlingen tilbage til næstformanden og modtage sin fortjente hyldest for sin udmærkede ledelse og ordstyring:

E. W.

Års- og jubilæarfesten 1977

Denne gang havde festen samlet ikke færre end ca. 170 deltagere – mange af dem kommet langvejs fra.

Som stedfortræder for formanden blev det næstformanden, advokat *Mogens Røest-Hansen*, der bød velkommen og iøvrigt fungerede som toast-master. Aftenens hovedtaler var ganske naturligt Katedralskolens rektor, *Henrik Lange*.

Rektors tale

En tone kan – trods sit statuerede svingningstal – have flere benævnelser. Således kan den sorte tangent på klaveret, der ligger mellem tonerne g og a hedde både *gis* og *as*. Det afhænger blot af sammenhængen. Det er på samme måde med damernes smykker her i aften; det enkelte smykke vil muligvis tage sig helt anderledes ud, når det anbringes på en anden kjole. Også vi selv har det på samme måde, og det er nok værd at tænke på, hvor vi netop i aften genindtræder i en sammenhæng, der blot opstår for denne aften.

Lad os overføre denne tankegang på de mest divergerende opfattelser af ungdommen, som spænder fra ungdomsdyrkelse, eller endog -forgudelse lige til ungdomsskræk.

Det interessante er dog hverken forgudelsen, som har en god pekuniær forklaring, – eller den ensidige forkætring, – derimod det særlige: at vi genkender begge holdninger hos os selv.

Hvem af os kender ikke fortryllelsen, der udgår fra et ungt ansigt, eller den glæde man føler ved at se unge kræfter udfolde sig? Det er en form for livsbekræftelse, der hænger sam-

men med vor lyst til at mindes *de tidlige år*, tænke på *dengang*.

Vore børn, vore elever og vore unge medarbejdere betager os, fordi vi i dem oplever, at livet vokser videre.

»Det varer ved det favre spil, om også vi ej mer er til« – udtrykker Johs. V. sin elementære glæde ved den ting.

Netop af den grund havner vi let i en ungdomsdyrkelse.

Men hvorfor da frygten for ungdommen?

»Hvorfor er I bange?« kaldte Ebbe Kløvedal Reich sin film om unge i et kollektiv. Jeg fortolker det sådan, at det er angsten for at se det, vi lever vort liv for eller på, draget i tvivl.

Alle har vi prøvet at skaffe os nogen tryghed – i vor tankeverden som i vort materielle liv. Tendenser, der truer *den* tryghed, er ubehagelige, angstfremkaldende. Den evige konfrontation med de uendelige mulighedsområde, som grækerne kaldte *chaos*, er vanskelig at udholde. Vi slår fra os over for den ungdom, der i navn af *fornyelse* eller måske ligefrem *revolution* bærer disse truende tendenser frem.

Og vi slår hårdere i samme grad vi selv et sted i os fornemmer, at kravene om fornyelse er berettigede.

Men ungdomsskrækken har nok også endnu et perspektiv: Vi er tit bange på de unges vegne; for som forældre og pædagoger kender vi unge mennesker så godt, at vi ved, at vel er ungdom fortryllende, sorgløs og livsbekræftende, og at ungdom betyder kompromisløse angreb på vore bastioner, – men vi ved også, at ungdom tit betyder *rådvildhed* og *hjelpeøshed* over for de muligheder, der slippes løs af ungdommen selv.

Mine ord her i aften skal netop give en antydning af, hvordan det opleves at arbejde på *Deres gamle skole i dag*.

Vi, der er lærere og administratører, har ikke vore forgængeres selvsikkerhed over for det, vi gør og siger. Vi må finde et balancepunkt mellem betagelsen af de unge og frygten for, hvad de vil og kan gøre med det, vi værdsætter – og *mod sig selv*. Metoden er at undersøge sammenhængen, konteksten.

Ligesom tonen med ét svingningstal snart hedder as og snart gis, sådan må det, vi møder hos en gruppe, der sociologisk og biologisk defineres som »ungdom«, fortolkes i sin sammenhæng.

Det er fristende at sige: at holde af folk er at være villig til at følge dem i det, de siger og gør, acceptere det hele; men hvor det drejer sig om unge, rænder man jo fra ansvaret, hvis man ikke også husker det gamle ord: den, som elsker sin søn, tugter ham. I dag burde det måske hedde: den, som elsker sit barn, skoler det. For vi vil jo dog gerne have, at de ikke bliver ofre for en ulv i fåreklæder, og at deres liv må blive rigt, fordi nogen har hjulpet dem til at kende forskel på den kunstige nattergal – og den ægte!

Med disse ord bringer jeg Dem en hilsen fra Deres gamle skole.

Og så til jubilæarerne . . .

Traditionen finder det naturligt, at hvert jubilerende »hold« møder frem med sin taler til at tolke holdets tanker på jubilæumsdagen.

Og som traditionen også byder, begyndte man med de ældste.

Generalkonsulinde *Agnes Schrøder* (s. 1912) lagde for med en fin skildring af sine lidt ensomme år i Roskilde, der oplevedes ved hendes besøg i hjemmet hos Gustav Wied og hans familie. Flun evnede at bringe os alle ind i den tids Roskilde og dens miljøer.

Direktør, civilingeniør *Helge Petersen* (s. 1917) fæstnede sig ved tidens hastige forløb, – hans rektor havde siddet som barn på skødet af digterkongen, Adam Oehlenschläger, hvis gudbarn han var.

Efter ingeniør *Vagn J. Kjeldsen* (r. 1937 A) kom I.h.v. minister *Ove Guldberg* (s. 1937), der indledede med at fastslå, at som politiker har man svært ved at fatte sig i korthed. Han havde ret!

Så kom ingeniør *Per W. Andersen* (r. 1952) og

direktør *Axel Müller* (r. 1927) der hørte til de sjælné, som ved en sådan lejlighed statuerede, at han »hadede skolen«. Nå, han kom dog til jubilæumsfesten.

Civilingeniør *Asger Jensen* (s. 1947) var vendt hjem til festen fra det sydlige.

Rosinen i pølseenden blev presseattaché, cand. jur. *Jørgen Andersen-Rosendal* (s. 1927). Hævet til et plan, hvor der var plads for både åndrig-
hed og spøg, delagtiggjorde han festens deltagere i træk af sit farverige liv rundt om på kloben; latteren skyllede gang på gang gennem salen, men eftertanken blev tilbage.

Man havde forsøgt at pille lidt ved sangtraditionerne fra disse årstester. For ganske vist oplever jubilæargæsterne ikke gang på gang de samme sange igen og igen, – men der er dog nogle trofaste sjæle, som må holde for hele tiden.

Det vakte derfor stor glæde, at pseudonymet »W«, som efter sigende skal dække en af skolens velmeriterede lektorer og mand til et bestyrelsesmedlem, havde frembragt en helt ny sang til lejligheden. Tak!

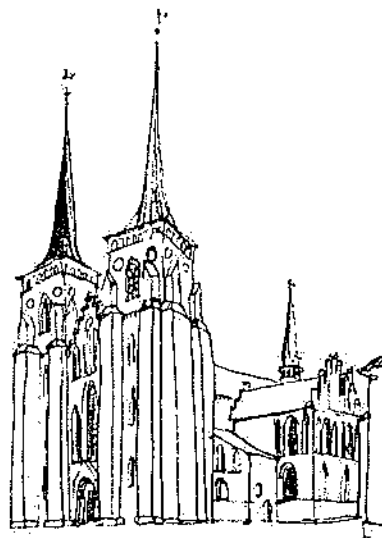
Baltoner

Fra kaffebordene kunne man høre musikken stemme, og selv om det var svært at standse midt i en beretning om, hvad man havde bedrevet engang i 1920'erne eller 1930'erne, så var alene oplevelsen af polonæsen et opbrud værd; for hvor i verden oplever man den i det Herréns år 1977?

Og så blev der danset, og så blev der snakket, og så blev der danset igen.

Og lige på én gang var det tid for opbrud. Tænk, hvor hurtigt sådan en aften går . . . !

E. W.

Der var engang et skoleemblem

Fra professor *Holger Engberg*, st. 1935, modtog Roskildenser-Samfundets sekretær, Inge Winther, tidligere på året en stor og kærkommen gave til studie- og uddannelsesfonden. Der udspandt sig derefter en længere korrespondance tværs over Atlanten – Holger Engberg er bosat i USA, professor ved New York University. Gaven var nemlig ledsaget af et ellers beskedent ønske: tilsendelse af et skole-emblem.

Stor opstandelse. Ingen har set skole-emblemer i mange år, ingen har vist interesse for at bære det, da slet ikke nutidens elever.

Inge Winther har som bekendt stærk tilknytning til detektivbranchen gennem sit arbejde med at opspore jubilar-adresser, hun satte i gang og fandt kontakter til nogen, der i hvert fald havde set en del genstande, svarende til signalementet, i guldsmedene Andersen & Enigs *kælder*. Ganske rigtigt, et restparti på 29 stk. kom for dagens lys, det pæneste skolemærke blev pudset af og sendt over havet. Også prægepladen til nye emblemers fremstilling er i behold, hvis en ny interesse pludselig skulle opstå.

Holger Engbergs senere breve viser, at interessen for skole-seglet er større »derovre« end her.

Han henviser også til en nærmere beskrivelse af emblemet i rektor V. S. Lauritsens skrift »Mindegange på Roskilde Katedralskole«, 1953. Foruden skolemærket indførtes 1941 en *mindering*, at bruge som særlig udmærkelse fra skolens side, med seglet i guld eller sølv. Ringen blev i 1946 givet til brødrene Eric og Frank Sørensen, to tidligere elever, som nåede over til Canada, umiddelbart før England gik ind i krigen mod aksemagterne. Her meldte de sig som frivillige på allieret side.

Nostalgi?!

Tre af Roskildenser-Samfundets yngre bestyrelsesmedlemmer syntes, at der burde udsendes en direkte appel til alle nye kammerat-årgange. De gik derfor i tænkeboks ved sidste bestyrelsesmøde og kom ud igen med følgende:

Indbudt til 10 års jubilæumfest.

Deltagere: de gamle skolekammerater.

Det skal indrømmes, at de første reaktioner på denne invitation var lettere tvivlende. Kan man overhovedet snakke sammen så »længe« efter? Har man noget tilfælles med »de andre«? Hvem er de? Hvordan *var* de forresten? Dette var de store spørgsmål.

Nå ja, man kan jo ligeså godt møde op. Hvem ved?

Der er sikkert mange med os, der ville have tænkt på samme måde. Og hvad kom der så ud af det?

Det var slet ikke så svært. Man kunne faktisk

tale sammen, og man havde stadig meget tilfælles. Det kunne lade sig gøre, og alle deltagere, *hele klassen*, var glade for initiativet.

Initiativ! Dette er kodeordet, for vi er jo interesseret i at mødes igen. Her kommer Roskildenser-Samfundet ind, for vi prøver at samle træpperne umiddelbart efter afgang og senere hen ved jubilæer. Dette er vores mission og dette er vores berettigelse. Måske er vi ikke gode nok (så kom med nye ideer!), men vi gør vores bedste. Derfor: vi fortsætter; for ikke alt ved vores fester er nostalgi, der er også virkelig grobund for at genopfriske de gamle kammeratskaber.

MELD JER IND!

Dimission på Roskilde Katedralskole

16. juni 1978

Kl. 18 bød rektor Henrik Lange velkommen til de 198 dimittender og deres pårørende i festsalen, der var smukt pyntet af Foreningen af Roskilde Katedralskoles Venner.

Man indledte translokationen med at synge Jeppe Aakjærs »Som dybest brønd gi'r altid klare vand«, akkompagneret af adjunkt Ole Hannibal.

Forsteningen og friheden

I sin tale til dimittenderne årgang 1978 tog rektor Lange udgangspunkt i TV-udsendelsen »Storinkvisitoren«.

En natlig samtale i fængslet for 400 år siden mellem den mand, der legemliggør den etablerede kirkes magt, og en person, der synes at være identisk med den Jesus, der 1500 år før skabte grundlaget for den selvsamme kirke. – Nu er det en mærkelig samtale, for fangen mæler ikke et ord under kardinalens lange enetale. Det er heller ikke nødvendigt, for storinkvisitoren kan sin bibel og ved udmærket hvad fangen har at sige. Og hans lange tales mange ord skal kun dække over hans angst for at høre sagt, hvad han allerede ved. Det han er angst for er *budskabet om frihed*.

Dette møde mellem den nervøst talende magthaver og frihedens rolige, stumme forkyn-der er nok et møde mellem to personer, men først og fremmest et symbolsk møde mellem *to muligheder i tilværelsen: forsteningen og friheden*. Og de to muligheder er til stede for os alle: i vores private liv og på samfundets og verdens store scene og i skolen! Og det forhold sig næsten altid sådan, at vi er bange for friheden, især andres, men også vores egen. Og det er let at finde eksempler på, at den angst får mennesker til at ty til magten eller til selv at gribe den.

Hvorfor er frihed så ængstende? Hvorfor siger storinkvisitoren, at for mennesket er intet så uudholdeligt som frihed? Man kunne svare: fordi han selv har erfaret det, da han i sin ungdom prøvede at basere sit eget liv på den. Men det er jo ikke nogen forklaring. Jeg tror, at dette at opleve frihed i egentlig forstand er at opleve et tomrum, hvor man står alene med sit liv. Der er ingen instans, der siger hvad du *nu* skal gøre, ingen autoritet der kan svare på, hvad der netop *nu* er rigtigt og forkert. Og især

ingen der kan fortælle dig, hvad meningen er med livet. Og det er måske den oplevelse vi har sværest ved at bære: at tilværelsen ser meningsløs ud.

Gang på gang i menneskeheden historie er det sket, at autoriteter vaklede og gældende sandheder blev erklæret ugyldige. Det har hos nogle skabt befrielse, en lykkelig følelse af frihed – men det har også været en lufttur ud i frihedens rum, hvor det hele hurtigt bliver så svært.

... Astronomien (Kopernikus og Galilei), biologien (Darwin) og psykologien (Freud) har på forskellige tidspunkter berøvet mennesker deres følelse af magt over verden, deres følelse af overlegenhed over dyrene og troen på, at vi er herrer i vores eget hus. Og der er talrige andre eksempler. Vores skæbne, i historien som i dag, er at vi atter og atter stilles over for den oplevelse, at det som fyldte tomrum ud ved at give en forklaring eller noget at tro på ryddes væk, og så er der jo bare de uendelige muligheder tilbage. Og dette uoverskuelige oplever vi som tomrum, og det er vi bange for.

Jeg har tit spekuleret på, hvorfor kriminalromaner egentlig er så yndede. Jeg tror, den egentlige grund er, at morderen repræsenterer det destruktive, det som truer med at ødelægge vores trygge verden. Angsten for *det* afløses af uhyre lettelse, når Poirot eller Lord Peter Wimsey eller Kojak får uskadeliggjort ham. Politiet! Ja, det er netop mange menneskers svar på alt, hvad der truer med at forvandle den velkendte og trygge verden. Hvad har op-hidset folk i dette land mere end Christiania og Thylejren? Hvorfor stemplede den vest-tyske højesteret forleden Henrich Böll som

åndbeslægtet med terroristerne, blot fordi han forlangte en uhysterisk og fair proces mod Ulrike Meinhof? Hvorfor er systemkritik strafbarovre mod øst? Fordi man ikke vil tåle, at fundamentet røkkes og at man styrtes ud i frihedens kvaler, hvor alt skal tænkes forfra, hvor meningen med det hele fortaber sig i relativitet og usikkerhed.

Storinkvisitoren siger: Sjælenød, forvirring, fortvivlelse og sammenbrud – det er frihedens frugter. Og det er ikke løgn, hvad han siger. Frihed er ikke bare det bedste guld. Den er også farlig. Men det er til gengæld løgn, at udvejen ligger i at etablere magtinstitutioner, der forvalter vores frihed mod til gengæld at give os brød at spise, et mysterium at tro på og en autoritet at knæle for.

Det er som med alt i denne verden. Ekstremerne er ikke det rette. Frihed uden regler, love, styring, ender hurtigt i sin egen modsætning. Det forholder sig sikkert så paradoksalt, at netop loven skaber frihed. Det er ikke nogen uvæsentlig erkendelse. Men det er i dag nok endnu vigtigere at tænke på, at love, regler, styring ikke er et gode i sig selv og at de altid har fornyelse behov. Det kunne tyde på, at *midten* er det sunde område. Og »midten« er jo blevet et yndlingsord i den hjemlige politik. På det sidste er midten endog blevet et sted, hvor man kan gøre oprør. Oprør fra midten – det betyder, at man har indset, at hverken den komplette frihed, anarkiet, eller det totale tyranni er ægte løsninger. Men det betyder ikke, at man bringer sig i salveten i en vindstille midterzone. Tværtimod: de tre kloge forfattere til »Oprør fra midten« viser at de har mod til at begive sig langt ud i forsøget på at drage det bestående i tvivl og placere sig ude i det uoverskuelige område, hvor frihedens muligheder findes. Og deres bog gør indtryk på mig, fordi accenten ligger der.

Jeg tror, en skole *kan* få betydning i disse sammenbænge. Jeg siger ikke, at *vores* skole har haft det for *jer*. Det må enhver vide med sig selv, om den har. Men *har* den spillet sin rolle godt, har den stillet *jer* i situationer, hvor det, I troede var centrum, pludselig hvirvledes ud i periferien. Hvor det, I anså for sikre fundament, pludselig vaklede under *jer*. Hvor jeres egne tanker mødte andre tanker, der drog jeres i tvivl og fornyede dem. Alt godt om viden, kundskaber, færdigheder. Jeg sætter dem højt, og jeg hører ikke til dem, der tror det er nok

at spise folk af med arbejdsmetoder og kritisk holdning. Men jeg tror, at skolens allervigtigste opgave er på basis af viden at være *problemformidler*, for det vil jo sige at stille folk der, hvor de faste positioner drages i tvivl, hvor det frihedens rum åbnes, hvor ingen kan leve i al evighed, men som heller ingen kan undvære stadig at besøge. Grækerne havde et ord for det, jeg her har kaldt frihedens rum. De kaldte det CHAOS, og det betyder de ustrukturerede mulighedsområde. Chaos er på én gang det område, hvor mennesker kan gå under og hvor de kan finde den næring der forhindrer deres liv i at forstene.

Fangen i fængslet svarede som sagt ikke et ord, mens storinkvisitoren talte. Men da tyrannen havde sluttet sin monolog, gik fangen hen til ham, omfavnede ham og kyssede ham. Jeg kan dårligt forestille mig et stærkere ydre tegn på ægte kærlighed. Her modtog den forstenede en berøring fra *det* område af livet, som hverken han eller vi *kan* undvære. Fra friheden.

Frihed: det er et krav til os og en mulighed for os til at bryde *op* fra det, vi er ved at forstene i, bryde *ud* af det velkendte og trygge og bryde *ned* det, som har overlevet sig selv.

Jeg vil mene, det er godt, hvis I har grund til at tænke på skolen som et sted, hvor man fik nyttige ting med sig. Men det er endnu bedre, hvis I har grund til at tænke på den som et sted, hvor man fik fornemmelse af, hvad det vil sige, når mennesker bryder op, bryder ud og bryder ned. Hvor nødvendigt det er, hvor svært og hvor risikofyldt det er – og hvor livgivende.

I år tog man afsked med ikke mindre end 3 lærere: lektor *Gorg Bendix*, lektor *Carl Haahr*, adjunkt *Henning Lange*.

Da Ole Wivels aktuelle sang »Der truer os i tiden« var sunget, delte rektor eksamensbeviserne ud til de tilstedeværende af de 160 studenter (65 sproglige, 95 matematiske) og 88 HF'ere. Roskildenser-Samfundets legat til skolens højeste afgangseksamen tilfaldt Eva Mathiesen, og rektor uddelte en række andre legater.

Man sluttede som sædvanlig translokationen af med »Du danske sommer«.

Sådan blev den til

Hvert år synges på skolen Ole Wivels sang: »Der truer os i tiden . . .«, man vil se den nævnt i referat her i bladet af årets dimission. For mange årgange hører den sammen med denne fest.

Om sangens tilblivelse fortæller Ole Wivel selv i sine »Erindringsmotiver«, Tranedans, Gylden- dal 1975. Først skal forklares fra den forudgående tekst, at betegnelsen »Rødvinskonventet« for- uden oplysning om serveringen dækker en privat samtale- og studiekreds, som mødtes og stadig mødes hvert halve år for at »drøfte litteratur, teologi, eksistensfilosofi og aktuelle samfundspro- blemer«. Blandt dets medlemmer er Grundtvigsforskeren, pastor Kaj Thaning og endnu en dig- ter foruden Wivel: Thorkild Bjørnvig. – Når også den norske 1600-tals digter og præst *Petter Dass* dukker op, er det fordi Bjørnvig og Wivel har haft ham inde i deres samtaler om retten til at »forholde sig direkte, og ikke via dogmer og menighed, til det guddommelige – eller dets fravær«.

Side 112 i *Tranedans*:

– – Thorkild og jeg kom på en slem opgave i 1959. Rødvinskonventet blev det forår holdt i Asperup præstegård, og den anden dags for- middag faldt talen på Båring Højskole, som skulle åbne til november med Jytte og Johan- nes Engberg som forstanderpar. Kaj Thaning havde arbejdet på højskolens tilblivelse lige så længe som på sin Grundtvig-disputats, nu nær- mede dagen sig, men hvem skulle skrive ind- vielsessangene? Både Thorkild og jeg havde er- klæret fællessangen for død – for hvad var mennesker fælles om efter verdenskrigen, kon- centrationslejrene og atombomben? Var vi fæl- les om andet end frygten for den totale udset- telse? »Så skriv om den,« foreslog Kaj Than- ing. Vi blev stille begge to. Lidt efter rejste Thorkild sig og gik ud i haven, mens jeg tændte min pipe og tænkte på Petter Dass.

Vi havde begge skrevet lejlighedssange og mi- nutdigte, ægget af situationen og mest for sjov – men her skulle mennesker i alvor kunne synge det vi fandt på. Thorkild var den hurtigste. Efter ti minutter kom han ind fra haven, stadig tavs, temmelig usikker, men vi var jo vant til at blotte os for hinanden, og efter at han havde sundet sig, fremlagde han sit resultat. Også Thorkild havde grebet tilbage, ikke til Petter Dass, men til Morten Børups gamle forårsviser, hvis melodi lød fra klokkespillet på det nye rådhus i Århus.

In vernalis temporis blev transponeret til føl- gende strofe:

Mørk er november, løvfaldet slut,
vandet begynder at fryse.

lyset fra solen og blomsterne brudt –
da må vort hjerte selv lyse.
Synge vil vi, legen har magt
mer end beregning, forstand og foragt
værn mod det sorte og tomme.
Om der svæver dødeligt dræ
vil vi dog elske – og plante et træ:
frugter kan uspæt komme.

Her var en musisk bekendelse og luthersk for- trøstning smeltet sammen, skønt jo afmægtig mod den trussel, verset navngav. Men også den- ne afmagt var vel et øjeblikks fællessang værd, i højskole og forsamlingshus, før Grundtvig, Høstrup og Jeppe Aakjær igen fik ordet. Jeg havde et længere digt i tankerne, en sang med samme bevægelse fra sorgfuld indrømmelse mod spagfærdigt håb. I Asperup forsøgte jeg denne optakt:

Der truer os i tiden
en ond, usynlig magt:
vor egen sikre viden
som sprængte med foragt
den skænkede natur
og nedskrev Adams billed
til skyggen på en mur.

I sit arbejdsværelse på Salum havde Martin A. Hansen lige til sin død haft et avisudklip hæn- gende: *De dødes skygger står endnu på murene i Hiroshima*. Det var dem, jeg gik ud fra – og atombombens eksponering, da ordet lød igen, nu med en anden klang: Bliv lys!

Dimittendfesten 1978

Kort efter translokationen bød Roskildenser-Samfundets formand, Peter Hartmann, de 345 deltagere i dimittendfesten velkommen. Der blev, traditionen tro, budt på koldt bord med rød- eller hvidvin.

Som talsmand for forældrekredsen holdt programsekretær Jimmy Stahr en meget fornøjelig tale. Fra lærerkollegiet bragte adjunkt Kurt Zimmermann skolens hilsen og lykønskning til dimittenderne. Som repræsentanter for studen-

terne talte Charlotte Nørgaard, 3z, og Niels Græsholm Petersen, 3y. Før godt kammeratskab overrakte årskrus, boggave og skolens emblem til Else Quist og Lars Eghøj Nielsen, begge 3z.

Imellem talerne blev der sunget flere vellykkede sange, forfattet til lejligheden.

Efter et par timers forløb blev bordene ryddet, og man fortsatte med dans i festsalen.

H. H.

Jubilarer 1978

Red. af Inge Winther

80 års jubilarer

(kun medlemmer)

Realist 1898

Direktør *J. Skensved*, Jernbaneallé 13, Sæby.

65 års jubilarer

(kun medlemmer)

Studerter 1913

Læge *Maren M. Schiøler*, Schweitzerdalstien 31, Rødovre.

Overlærer, fru *E. Søholt*, Nørebrogade 228, 4, København N.

Realist 1913

Kommissær, fru *Ulla Schierbeck*, Frederiksborgvej 44, Roskilde.

60 års jubilarer

(kun medlemmer)

Studerter 1918

Fru *Aase von Benzon*, Heslegårdsvej 1, Hellestrup.

Fhv. prokurist *Arne Harrekilde*, Gl. Kongevej 90, København V.

Bibliotekar *Charlotte Rathsch*, Trægården 9, 3, Roskilde.

Realister 1918

Proprietær *Niels Jacob Holst*, Pilegård, Strandvejen 111, Slagelse.

Fabrikant *Regnar Jørgensen*, Københavnsvej 10, Roskilde.

50 års jubilarer

Spr. studenter 1928

Stadsbibliotekar, cand. mag. *Oluf Abitz*, Kong Haraldsvej 5, Roskilde.

Inger Margrethe Blumensaadt, Jernbanegade 13, 3, Hjørring.

Fru *Ellen Margrethe Jørgensen*, f. Bülow, Grønnevangen 55, Odense.

Overbibliotekar, fru *Karen Margrethe Jensen*, f. *Espersen*, Resedavej 21, Gentofte.

Fru *Ellen Marie Boas*, f. *Fonnesbech-Wulff*, Tersløsegård, Holbergvej 101, Dianalund.

Kai H. Hansen, afg. v. døden.

Orla Pallesen Hansen, afg. v. døden.

Fru *Else Svarre Nielsen*, f. *Heerfordt*, Dr. Margrethesvej 45, Roskilde.

Kunstmaler *Mogens Hertz*, Løkkegade 3, Gudhjem.

Boghandler *J. Torben Holbo*, Ordrup Jagtvej 44 B, Charlottenlund.

Axel Chr. Jensen, afg. v. døden.

Generalsekretær, cand. mag. *Margrethe E. Morthorst*, Lyngbyvej 1, København Ø.

Overlæge, cand. theol. et mag. *Henry Olsen*, Brøndbyøstervej 104, pr. Hvidovre.

Fysioterapeut, fru *Rita Weinreich Carlsen*, f. *Pedersen*, Bakkevej 1, Græsted.

Fru *Karen Louise Høibø*, f. *Quist-Sørensen*, Lindheim, Gvarv, Norge.

Fru *Inge Brünniche*, f. *Selchau-Hansen*, Mariebjerg pr. Harpelunde.

Overlæge *Osvald Lunding Smith*, Lindsgade 4, Rødby.

Pastor emer. *Karl Toft*, Allégade 30, Haslev.

Lektor, fru *Karen Grethe Foss*, f. *Wille*, Pouls Kirkeplads 7, Århus.

Civiløkonom *Ernst Willumsen*, Nyvej 12 A, 2, København V.

Matm. studenter 1928

Kredsdyrlæge *Jens Andersen-Gedevad*, Villa-vej 34, Ikast.

Forständerinde *Birgitte Balslev*, »Bemmetgaard«, København pr. Vejen.

Professor, dr. techn. *Niels Finn Bisgaard*, Carl Baggers allé 17, Charlottenlund.

Kontorchef *Poul Gehl*, H. D., Falkonergårdsvej 4, København V.

Tandlæge *Anna Gravesen*, Randersgade 29, København Ø.

Alfred Johannes Hansen, afg. v. døden.

Civilingeniør *Torben Fabricius Hansen*, Kastelsvej 26, København Ø.
Statsaut. revisor *Erik Knuthsen*, Frederiksgade 12, København K.
Dirch Petersen, afg. v. døden.
Revisor, cand. jur. *J. Holger Qvist-Sørensen*, Amagerbrogade 221, København S.
Arkitekt *Tøger Rasmussen*, Drosselvej 14, Tåstrup.
Tale-høre-konsulent *Aagot Schledermann*, Kikhanebakken 36, Holte.
Lektor *Vilhelm Thiesen*, Søllerødvej 16, Holte.

Realister 1928

A-klassen

Viceskoleinspektør *Holger Christiansen*, Stutterivænget 3, Hillerød.
Kontorchef *Axel Fabricius*, Krimpendam 25, Holstebro.
Leo Heiberg, afg. v. døden.
Fru *Inger Andreassen*, f. *Hermann*, Gl. Køge Landevej 249 B, Hvidovre.
Driftsleder *Aage Jørgensen*, Fredriksværks-gade 7, 1. Hillerød.
Montør *Karl Funch-Madsen*, Egevangenget 14, Lyngby.
Etly Neve, afg. v. døden.
Konsulinde *Græthe H. Jepsen*, f. *Nielsen*, Jens Baggesensgade 35, Korsør.
Fru *Gudrun Rasmussen*, f. *Nielsen*, »Hyldehøj-gård«, Ledreborg allé, Lejre.
Forvalter *Ernst Schielhase*, Gyvelvej 6 A, Roskilde.
Assurandør *Poul Schroll*, Kirkegade 20, Esbjerg.
Sekretær *Gut Schröder*, Ålandsgade 25, København S.
Civilingeniør *Niels Tage Skov*, Vilh. Thomsens plads 2, Randers.
Domoorganist *Aage Langbein Toft*, Skolegade 30, Ringsted.

B-klassen

Tegner *Erik Bencke*, Henriettevej 13, Charlottenlund.
Knud Birkedal, afg. v. døden.
Ekspeditionssekretær *Andry Gøhler-Nielsen*, Baldersvej 19, Roskilde.
Pens. førstelærer *Gunnar E. Hansen*, Lundvej 4, København pr. Vejen.
Forvalter *Henning Hansen*, H. Schüttesvej 59, Hørsens.
Prokurist *Fraus J. Harder*, Ordrupvej 165, Charlottenlund.
Direktør *Rikard Jacobsen*, Stengårds allé 264, Søborg.
Boghandler *Ove Jensen*, Tagensvej 41, København NV.
Robert Wernegreen Jensen, afg. v. døden.
Fru *Karen Marie Mesierés*, f. *Klein*, Villa Mozart 4, Paris 16, Frankrig.
Fabrikant *Børge Nissen*, Frederiksborgvej 51 A, Roskilde.
Fru *Tove Schelhase*, f. *Okholm*, Gyvelvej 6 A, Roskilde.
Fru *Rigmor Pedersen*, f. *Wilsdahl*, Odensevej 39, Himmelev pr. Roskilde.

40 års jubilarer

Spr. studenter 1938

A-klassen

Sessionslæge *Leif Asger Arnberg*, Saralystvej 14, Højbjerg.
Generalmajor *Georg Asmussen*, Marselis Tværvej 4, Århus C.
Civilingeniør *Johannes Biering-Sørensen*, Skovbrynet 16, Bagsværd.
Fru *Ruth Karlsson*, f. *Christensen*, Tværvej 16, Hedehusene.
Mag. art. *Jørgen L. Engberg*, Springdamsvej 5, Gentofte.
Ekspeditionssekretær, cand. jur. *Frede M. Falck*, Kidhøj 42, Bagsværd.
Ekspeditionssekretær, cand. jur., fru *Birthe Juul*, f. *Heeno*, Classensgade 19 A, København Ø.
Fru *Grete Raabye*, f. *Hervad-Jørgensen*, Holmeparken 41, Virum.
Fru *Gertrud Falck*, f. *Jensen*, Kidhøj 42, Bagsværd.
Lise Mønsted, f. *Koch*, afg. v. døden.
Overlæge, dr. med. *Svend A. Nørregaard*, Skodsborg Strandvej 73, Skodsborg.
Leif Olsen, afg. v. døden.
Fru *Else Jacobsen*, f. *Palsberg*, Kammasvej 3, København V.
Tandlæge, fru *Else Münster*, f. *Poulsen*, Holstvej 10, Skagen.
Ulla M. Rønje, Kastanie allé 3, Vanløse.
Fru *Ellen Berthelsen*, f. *Schmidt*, Gothersgade 101, 4, København K.
Købmand *Hans Weler*, Tinggade 9, Ringsted.

B-klassen

Sølvsmed *Palle Bisgaard*, Ejby Strandvej 5, pr. Kr. Hyllinge.
Fru *Grethe Brønnum*, f. *Brinch*, Snerlevænget 12, V. Saby pr. Hvalsø.
Læge *Johannes Brønnum*, Snerlevænget 12, V. Saby pr. Hvalsø.
Fru *Gerda Tønder Nielsen*, f. *Jensen*, Mandalsgade 3, København Ø.
Overlærer *Inger Elise Kalf*, Lindeallé 32, Vanløse.
Fru *Annelise van der Heyde*, f. *Krarup*, Holland.
Timelærer, fru *Gertrud Lassen*, Højskolevej 6, Snoghøj pr. Fredericia.
Korrespondent, fru *Grethe Lau Christensen*, f. *Lauritzen*, »Brøndbylund«, afd. 10, Brøndbystervej 160, pr. Hvidovre.
Dyrlæge *Erik E. Møllerup*, Kirkeallé 25, Rødby.
Cand. pharm. *Kjel E. Moe*, Arnakvej 50, Højbjerg.
Johan Oluf Teglbjærg, afg. v. døden.
Fysioterapeut, fru *Inger Lykkegaard Nielsen*, f. *Weber*, Torvegade 90, Esbjerg.

Matm. studenter 1938

Cato E. Bakman, afg. v. døden.
Direktør, civilingeniør *Poul Brixen*, Aamosebakkens 18, Virum.
Kommandørkaptajn *Ole Felding*, Skovly, Glatvedvej 5, Balle.

Afdelingssygeplejerske, fru *Ida Skole*, f. *Hallager*, Vibevej 2, Skjern.
 Oberstløjtnant *Peter Ejnar Rye Hansen*, Sportsvej 2, Kølvrå pr. Karup.
 Landsretssagfører *Erik Ørum Jensen*, Skinfaxevej 4, Viborg.
 Afdelingsgeolog *Harald Krog*, Skiftevej 23, Gentofte.
 Overlæge, dr. med. *Helga Laurisen*, Betty Nansens allé 29, Valby.
 Ingeniør *Bent Møller*, Disbjergvej, Fårevejle.
 Bogholder *Stig Nebelong*, Rådmand Steins allé 5, København F.
 Fru *Johanne Monsrud-Nielsen*, f. *Nielsen*, Aldershvidevej 130, Bagsværd.
Poul Papé, afg. v. døden.
 Læge *Aaga Nørregaard*, Æblevej 4, Køge.
Henrik Marius Petersen, afg. v. døden.
 Forstander *Hans Aage Povelsen*, Saxhøjvej 25, Valby.
 Fru *Dorothy D. Herold*, f. *Riis*, Grönfinkvägen 2, Grödinge, Sverige.
 Direktør *Henrik Sander*, »Stensemide«, Torpet, Vadum.
 Fru *Anna Louise Andersen*, f. *Schaldemose*, Jægersborgvej 120, Gentofte.

Realister 1938

A-klassen

Fru *Agnete K. Højer Petersen*, f. *Augustinus-sen*, Sportsvej 6, Jægerspris.
 Fru *Inga Svarre Nielsen*, f. *Brixen*, Dr. Sofiesvej 39, Roskilde.
 Fru *Kirsten Jørgensen*, f. *Hald*, Geskevej 30, Ålborg.
 Bankprokurist *Verner Dinesen Hansen*, Bøgevej 37, Roskilde.
 Indretningsarkitekt, fru *Anna Marie Jacobsen*, f. *Holst*, Provstevænget 13, Roskilde.
 Mekaniker *Bent F. W. Jensen*, Teisensvej 30, Odense C.
 Ingeniør *Hans-Henning Jensen*, Gråbrødrestræde 10, Roskilde.
 Købmand *Bent Thomas Larsen*, Frederiksborgvej 117, Roskilde.
 Ingeniør *Erik Larsen-Holst*, Aftenbakkevej 18, Søborg.
 Fru *Grete Jensen*, f. *Lindhard*, Solmarken 3, Harken pr. Vrå.
 Lærer *Mogens G. Madsen*, Langetoftens 23, Osted pr. Roskilde.
Kaj Aage Mortensen, Grønland.
 Ingeniør *Jørgen Eckardt-Møller*, Brostykkevej 33, Hvidovre.
 Ekspeditionssekretær *Jørgen Hastedt*, Kongebakken 8, Roskilde.
 Kontorchef *P. Henning Petersen*, Hovedstensvej 22, Hvidovre.
Morten Spangsberg, afg. v. døden.
 Fru *Inger Marie Jensen*, f. *Teglbjærg*, Gråbrødrestræde 10, Roskilde.
 Hovedkasserer, fru *Ingrid Meister*, f. *Thorsen*, Bolbro Villavej 28, Rungsted Kyst.

B-klassen

Exportchef *Ove Binger*, Vestermarken 9, Ballerup.

Lærer *Svend Bjerg*, Søndervangsvej 66, Glostrup.
 Direktør *Svend Brack*, Bredgade 3, Roskilde.
 Salgschef *Troels Grønholt-Petersen*, Becksvej 16, Køge.
 Fru *Anne Dankier*, f. *Guldborg*, Sortedamsdossering 89, København Ø.
 Direktør *Børge Bügel Hartmann*, c/o Henriksen, Alleen 97, Kastrop.
 Fuldmægtig *Georg Howarth*, Ravnsholtevej 14, Allerød.
Tove Jensen, afg. v. døden.
 Overassistent *Erik Bagge Jørgensen*, Brendstrupvej 43, Århus.
 Organist *Gunnar Larsen*, P. Bangsvej 232, Valby.
 Fru *Else Magnussen*, f. *Lauritsen*, Dr. Ingeborgsvej 3, Roskilde.
 Konservator *Gerda Møller*, Ejdamsvvej 33, Vigersted pr. Børup.
 Fru *Lisbeth Rosenkjær*, f. *Møller*, Langagervej 52, Glostrup.
 Fru *Alice Wegge*, f. *Pedersen*, Knud d. Storesvej 43 B, Roskilde.
 Kontorassistent *Birgitte Petersen*, Andreas Bjørnsgade 6, København K.
 Assurandør *Flemming Simonsen*, Sjælørboulevard 1, København SV.

25 års jubilarer

Spr. studenter 1953

A-klassen

Lektor, cand. mag., fru *Kirsten Freil*, f. *Budtz-Olsen*, Geslum pr. Aars.
 Fru *Inger Merete Jerg*, f. *Dahl*, 21 Douglas Rd, Kloof 3600, Rep. of South Africa.
 Politifuldmægtig *Erling Nøhr Hansen*, Fåborgvej 55, Himmelev pr. Roskilde.
 Læge *Johan Ivar Hansen*, Elkærødam, Varde.
 Lægeseekretær, fru *Kirsten Børrild*, f. *Henriksen*, »Præstholm«, Kr. Sæby.
 Bibliotekar *Jørn Rasmus Jakobsen*, Mimersgade 6, København N.
 Fysioterapeut, fru *Bente Midgaard*, f. *Mægaard Jørgensen*, Breidablikkveien 10 E, Ljan, Oslo 11, Norge.
 Advokat *Jørgen Lanke*, Køgevej 50, Tåstrup.
 Lægeseekretær *Grethe Adler Lund*, Dr. Sofiesvej 88, Roskilde.
 1. reservelæge *Ole Magnussen*, Kollektivet 1919, Bernstorffsvej 220, Charlottenlund.
 Dyr læge *Gustav Seierøe Pedersen*, Agrovej 4, Tåstrup.
 Tale-høre-pædagog, fru *Maud Rigmor Jensen*, f. *Dahl Pedersen*, Henrik Nielsensvej 16, Roskilde.
 Lærer, fru *Kirsten Pihl Christensen*, f. *Pihl*, Rismosevej 9, København NV.
 Statsaut. ejendomsmægler, fru *Inge Bishay*, f. *Schaltz*, 4551-47 th. Str. Delta, B. C. Canada V 4 K - 2 N 5.
 Fru *Inge Margrethe Hansen*, f. *Skou*, »Møllehøj«, Frøsløv pr. St. Heddinge.
 Lærer, fru *Lise Toft*, f. *Vilstrup*, Skolegade 30, Ringsted.

B-klassen

- Korrespondent, fru *Ellen Agnete Heegaard Jensen, f. Andersen*, 267 Helen Drive, Fullerton, Californien 92631, U.S.A.
Fru *Griethe Sørensen, f. Brandt*, Münstersvej 7A st. th., København F.
Bibliotekarassistent, fru *Helle Dannerfjord*, Torvesti 21, Hvidovre.
Korrespondent, fru *Bente Solvejg Petersen, f. Dileng*, Skovbovænget 40, Hareskovby.
Korrespondent, fru *Kirsten Hansen, f. Emsbo*, Borgmester Schneiders Vej 65, Holte.
Skoleinspektør *Eilif Engsted*, Herslevvej 23 B, Gevninge pr. Roskilde.
Fru *Judith Holmberg, f. Helms*, Dalmosevej 1, Ringsted.
Distriktpædagog *Gunnar Halsdan Hjorth*, Ryttermosevej 13, Ringsted.
Advokat *Ole Knud Jeppesen*, Frederiksborgvej 99, Roskilde.
Korrespondent, fru *Bente Margrethe Elleby, f. Jørgensen*, Lillevangsparken 7, Slagelse.
Skolekonsulent *Ernst Balle Linder*, Ollerupvej 1, Himmelev pr. Roskilde.
Overlærer *Jørgen Gerup Nielsen*, Nyborgvej 32, Himmelev pr. Roskilde.
Beskæftigelsesvejleder, fru *Birthe Lizzie Einar-Jensen, f. Olsen*, Bagergade 48, Svendborg.
Læge *Gunnar Schiøler*, Trondhjems-gade 7, København Ø.
Korrespondent, fru *Ulla Wittrup Willumsen, f. Pechüle Struwe*, Tårnbæk Strandvej 34 A, Klampenborg.
Forstander *Hans Verner Villadsen*, Hyldeholm 14, Veddelev pr. Roskilde.
Fotograf, fru *Helga Julie Rønnow, f. Wøller*, Dronningensgade 13, København K.
Viceskoleinspektør *Finn Due Østerbye*, Peløkkevej 68, Rudkøbing.

Matm. studenter 1953

A-klassen

- Statsaut. ejendomsmægler *Finn Daugaard-Hansen*, Bonderosevej 1, Roskilde.
Overlærer, fru *Birgitte Nielsen, f. Gjørhund*, Funkevænget 23, Ferritslev.
Civilingeniør *Jens Chr. Hansen*, Klostergårdsvej 5, Ll. Værløse.
Inspektør *Frits-Erik Jørgensen*, Nordens Plads 4 22/15, Valby.
Tandlæge *Karl Johan Jørgensen*, Fasanvej 12, Hammel.
Civilingeniør *Mogens Kjær*, Fåborgvej 51, Himmelev pr. Roskilde.
Direktør *Jørgen Chr. Kragh*, Ulstrupvej 8, Tureby.
Fysioterapeut, fru *Karen Melvang, f. Madsen*, Melvangsgård, Askov pr. Vejen.
Direktør *Ole Wennemoes Madsen*, Fjordparken 26, Himmelev pr. Roskilde.
Civilingeniør *Søren P. Madsen*, Lammiestrupvej 2, Borup.
Fru *Hanne Jensen, f. Nielsen*, Den gl. skole, Gadevangsvej 102, Hillerød.
Civilingeniør *Knud Nielsen*, Spurvevej 12, Roskilde.

- Direktør *Jørgen Petersen*, Fåborgvej 50, Himmelev pr. Roskilde.
Arne Rasmussen, afg. v. døden.
Direktør, civilingeniør, fru *Margareta Melsburg, f. Rasmussen*, Orionsvägen 1, 18400 Åkersunde, Sverige.
Overlærer, fru *Hanne Schelde*, Højgårdstoftens 218, Tåstrup.
Premiørløjtnant *Evald Sørensen*, Krabbesholm, Skibby.
Programtekniker *Carl-Ejnar Thomsen*, Murskeem 4, Olufsborg, Høje Tåstrup.
Socialrådgiver, fru *Grete Jo Randrup Christensen, f. Thomsen*, Herstedøstervej 58, Herstedøster, Albertslund.

B-klassen

- Professor, dr. phil., fru *Lise-Lone Marker, f. Christensen*, Banbury Rd. 144, Don Mills, M 3 B-2 L 3, Ontario, Canada.
Civilingeniør *Hans Henrik Eriksen*, Gl. Skolevej 29, Allerød.
Statistiker *Rut Gjerløv*, Hedelyparken 29, Greve Strand.
Civilingeniør *Vilhelm Gregers Hansen*, Gryzboska Circle, Framingham, Mass 01701, U.S.A.
Svend-Aage Larsen, afg. v. døden.
Fru *Ann-Lis Andersen, f. Mikkelsen*, Bæksø 4, Hareskov pr. Værløse.
Gårdejer *Ebbe Herner Nielsen*, Smidie pr. Bælum.
Civilingeniør *Jørgen Lindgaard*, Solvænget 1, Snostrup pr. Frederikssund.
Farmaceut, fru *Anne-Lise Thestrup, f. Pedersen*, Sandager 8, Landsgrav, Slagelse.
Arkitekt *Poul Ørsted Pedersen*, Skovholm Mølle pr. Lejre.
Lektor, mag. scient. *Johannes Kaas Petersen*, Ellesletten 66, Vedbæk.
Lærer *Erik Rasmus Pihl*, Peder Wesselsvej 16, Frederikshavn.
Tandlæge, fru *Lone Sejrsen, f. Rømer*, Frederiksborgvej 139 A, Roskilde.
Tekn. ass. *Kurt Vad*, Hyttekrogen 20, Brøndby Strand.

Realister 1953

A-klassen

- Gårdejer *Hans Jørgen Andersen*, Limbjerggården, Lysholmvej 2, Havn.
Ea Lund Jensen, f. Bainbæk, afg. v. døden.
Adjunkt, cand. mag. *Merete Bjørn*, Kollegiehaven 19, Charlottenlund.
Pens. lærer *Hans Jørn Dall*, Provstevænget 1, Roskilde.
Advokatsekretær, fru *Eva Skovby, f. Hansen*, Anemonevej 10, Køge.
Overlæge, dr. med. *Hans Jørgen Buchardt Hansen*, Lundtoftevej 282, Lyngby.
Kommandørkaptajn *Niels Helk*, Vesteråsvei 36, Oslo 3, Norge.
Fuldmægtig, cand. jur. *Johs. Irgens*, Maglemosevej 44, Hellerup.
Dyrlæge *Mogens Lund Jensen*, Elmevang 1, Gevninge pr. Roskilde.

Ingeniør *Peder-Bent Jensen*, Østerbakken 18, Tune pr. Roskilde.
 Fru *Inge Otto, f. Johansen*, Gartnervænget 5, Raklev pr. Kalundborg.
 Børnehavelærerinde, fru *Lizzi Ariskov*, Aadalsvej 19 A, Vanløse.
 Direktør *Bent Kierkegaard*, Hyldeholm 21, Veddelev pr. Roskilde.
 Fru *Vivi-Ann Bødker, f. Mortensen*, c² Southtown post office, Toowoomba, Queensland, 4350 Australien.
 Fru *Bodil Lis Lundsgaard, f. Nielsen*, Anemonevej 22, Holbæk.
 Bankbestyrer *Leif Aage Nielsen*, Kastanievej 28, Greve Strand.
 Tandlæge, fru *Elisabeth Füg, f. Nielsen-Skensved*, Fuglebakkevej 12, Greve Strand.
 Fru *Ellen Bladt, f. Brønneke Petersen*, Skovlød 4, Hørup Hav, pr. Kr. Hørup.
 Kontorassistent *Erik Sylvest*, Absalonsgade 11, Roskilde.
 Trafikflyver *Poul Taarning*, Mariannevej 22, Karlslunde.

B-klassen

Tekn. ingeniør *Kaj Aage Andersen*, Krokusvænget 8, Ullerslev.
 Bibliotekar *Jørgen Borup*, Aadalsvej 331, Dyrup pr. Fruens Bøge.
 Fru *Grethe Jacobsen, f. Bruun de Neergaard*, Ved Brøen 2, Karrebæksminde.

Fru *Karen Johansen, f. Efsen*, Kastør allé 21, Kastrup.
 Lærer *Gerdá Pöbjan*, Landlystvej 99, Hvidovre.
 Fru *Birgit Blinkenberg, f. Green*, Rodderbergstrasse 66, 5300 Bag Gdesberg, Bonn, Vesttyskland.
 Gorm Jensen, afg. v. døden.
 Skattekontrollør *Flemming Karlsen*, Lundebjerggårdsvej 120, Skovlunde.
 Bogholder, fru *Ulla Kristensen, f. Krarup*, Helgenæsvej 61, Næstved.
 Lærer, fru *Doris Kruckenberg*, Oshult 5236, 34300 Älmhult, Sverige.
 Ingeniør *Ebbe Magnussen*, Paradisstien 8, Holte.
 Lærer, fru *Jette Pedersen, f. Möbius*, Holmevej 14, Saunte pr. Älsgårde.
 Arkitekt *Kurt Nielsen*, Herringløse pr. Veksø.
 Chauffør *Viggo Thørborg Olsen*, Gl. Hanevadsvej 39, Skovlunde.
 Lærer, fru *Lis Sørensen, f. Pedersen*, Vejenbrødvej 43, Kokkedal.
 Direktør *Børge Borre*, Møllevej 4, Varde.
 Revisor *Jørgen Schledermann*, Sct. Laurentiivej 8, Roskilde.
 Redaktionssekretær *Ole Vedso*, Tvedvej 177, Tved pr. Svendborg.
 Fru *Marianne Schroll, f. Zuschlag*, Smedevænget 24, Odense.

KILDEKALK

Løsninger på matematikopgaver

1. opgave, antallet af permutationer: 1) 72, 2) 24, 3) 60, 4) 48, 5) 12.

(permutation = omstilling af en givet mængde elementer i en gruppe)

2. opgave, tennisspilleren:

1) 0,05, 2) 0,104, 3) 0,202.

Arkæologiske fund i Roskilde

Roskilde Bibliotek er i gang med udvidelser. Under udgravninger til byggeriet har man fundet murrester, der kan stamme fra det gamle Sortebrødrekløster, nedrevet under reformationen. Man har også fundet spor af Roskildes middelalderlige voldanlæg, der skal have haft sit nordlige forløb her. I midten af 1100-tallet menes Roskilde at have været omgivet af vold og grav, nemlig på den tid, hvor Svend, Knud og Valdemar sloges om kongemagten ved »blodgildet i Roskilde«. Ved udgravninger i Klostermarken og andre steder i byen har man fundet flere rester af dette anlæg.

Minus sang?

I sommer fulgte Berlingske Tidende et hold

studenter fra Roskilde Katedralskole på hele deres første dag efter eksamen, 15. juni. »Første dag med den hvide hue« hed artiklen. Ene- ste kritik lød: manglende sangkundskaber...

Henvendelser til

Roskildenser-Samfundet

sendes til sekretæren: *Inge Winther*, Skomage- gade 3, 4000 Roskilde. Tlf. 03 - 35 65 02.

Samfundets girokontonr. er: 2 00 71 50.

Kontingent

Årskontingentet til Roskildenser-Samfundet er 30 kr.

De første 8 årgange (efter afgang fra Roskilde Katedralskole) betaler dog kun 10 kr. årligt. Livsvarigt medlemskab koster 400 kr. én gang for alle.

Vi beder læserne benytte det vedlagte giroind- betalingskort.

Bidrag til Studie- og uddannelsesfonden kan sendes ved hjælp af samme girokort. Skulle livsvarige medlemmer ønske at støtte denne fond, anføres alene beløbet ud for teksten om fonden på kortets bagside.

INDHOLD

Generalforsamlingen	1
Brev fra en forhenværende	2
Ankomst	2
Nyt bestyrelsesmedlem	2
Roars Kilde – udkommet 60 gange	3
Roskildensersamfundets bestyrelse	4
Øjebliksbilleder, en skoledag 42 år efter.....	5
Lektor Lund	10
Generalforsamlingen	12
Års- og jubilæarfesten	13
Der var engang et skoleemblem	15
Nostalgi?	15
Dimission på Roskilde Katedralskole	16
Sådan blev den til	18
Dimittendfest	19
Jubilærer 1978	19
Kildekalk	23

ROARS KILDE

Udgivet af Roskildenser-Samfundet.

Redaktionsudvalg: Fl. Vessel, Kate Heilbo (ansvarsh.).

Redaktørens adresse: Vigerslev Allé 1 E, 2450 København SV.

Tlf. (01) 21 15 13.